

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/69/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124296262
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6124296262.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

46Csp/69/2024

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: o A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, XXX XX B. C. D., štátny občan SR, zaplatenie 2.905,87 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

46Csp/69/2024

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

46Csp/69/2024

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 2.5.2024 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 23.8.2024 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.875,67 Eur, vyčíslený úrok 421,93 Eur, vyčíslený úrok z omeškania 3,51 Eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.875,87 Eur od 3.4.2024 do zaplatenia, zmluvnej pokuty v sume 30,- Eur a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 26.2.2019 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. 000000000597732 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5000 EUR. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných anuitných splátkach, ktoré boli spolu s ostatnými základnými podmienkami vymedzené v čl. 1. zmluvy. Na základe žiadosti žalovaného žalobca povolil žalovanému odklad splátok úveru na obdobie 9 mesiacov, pričom prvá odložená splátka úveru bola splatná dňa 25.09.2020 a dátum poslednej odloženej splátky úveru bol 25.05.2021. Prvá splátka po odklade splátok bola splatná dňa 25.06.2021. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom – Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky – Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho

schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní bonity žalovaného pritom banka brala do úvahy: - údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) – preverenie záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru - údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žiadateľa a kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta – v prípade klientov, pre ktorých banka dlhodobo vedie bežný účet, na základe čoho je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 2.4.2024 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením zo dňa 24.11.2023. Výzva na predčasné splatenie úveru a opakované upozornenie boli žalovanému doručené resp. sa dostali do sféry jeho dispozície. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre neuhradenie splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 27.12.2023. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 5000,00 EUR; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 2124,13 EUR, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala sumu 2875,87 EUR (poskytnutá suma 5000,00 EUR mínus splátky istiny spolu vo výške 2124,13 EUR = 2875,87 EUR). Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 3,51 EUR. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z nezaplatennej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia. Žalobca si uplatňuje tiež zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru a ide o úrok vo výške 421,93 EUR. Úrok bol vypočítaný nasledovne: Celková čiastka úveru ku dátumu konečnej splatnosti 3227,89 EUR - istina ku dňu zosplatenia 2875,87 EUR + úrok do zosplatenia 69,91 EUR - úrok zaplatený žalovaným po predčasnom zosplatení 0 EUR = 421,93 EUR. Z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok úveru si žalobca v súlade s čl. 1. bod 1.2 Zmluvy uplatňuje zmluvnú pokutu za omeškanie splátky vo výške 15 Eur a zmluvnú pokutu za omeškanie splátky po upozornení vo výške 15 Eur, t.j. spolu 30 Eur. Porušenie zmluvnej povinnosti spočíva v neuhradení mesačných splátok úveru žalovaným riadne a včas.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu sp.zn. 7Up/9912024 zo dňa 23.5.2024, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť, a tak bola vec na návrh žalobcu postúpená miestne príslušnému súdu.

4. Žalovaný sa k podanému žalobnému návrhu, ktorý mu bol doručený s prílohami a poučeniami prostredníctvom zverejnenia o podaní žaloby v zmysle ustanovenia § 116 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, nevyjadril.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 9.7.2025, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní v podaní zo dňa 21.5.2025, žalovaný zásielku s predvolaním neprevzal v odbernej lehote. Po vykonanom dokazovaní súd vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

6. Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ:

1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7 Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

8. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.1

18. Podľa § 294 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe žiadosti žalovaného zo dňa 26.2.2019 (č.l. 49) došlo dňa 26.2.2019 (č.l. 47) medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako spotrebiteľom k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Pôžička. . Na základe tejto zmluvy poskytol veriteľ žalovanému spotrebiteľský úver v celkovej sume 5.000,- Eur, ktorý mal žalovaný splátiť 96 mesačných splátkach po 73,30 Eur a poisťným v sume 1,80 Eura Eur, poplatok za poskytnutie úveru 250,- Eur. RPMN bola v zmluve určená na 11,02 %, priemerná hodnota RPMN bola 10,9 %, najvyššia prípustná odplata 14,33 % ma úroková sadzba 8,9 % Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 96 mesiacov od právnej splátky (t.j. 8 rokov), splatnosť splátok je 25.dňa v mesiaci, prvá splátka splatná 25.3.2019. Z počtu splátok súd ustálil, že konečný termín splatnosti úveru je 25.2.2027. Celková čiastka, ktorá mal žalovaný zaplatiť bola vo výške 7.286,80 Eur. Výplata čerpania pôžičky bola určená v zmluve na uvedený bankový účet. Z obsahu žiadosti o úver vyplýva, že čistý mesačný príjem žalovaného predstavuje dôchodková dávka v sume 250,- Eur, má záväzky v sume 133,95 Eur a sumu povolených limitov 50,- Eur. Žalovaný v žiadosti o úver uviedol, že je slobodný, má stredoškolské vzdelanie a pracuje v poradenských službách na pozícii manažér. Nemá vyživovacie povinnosti, výška nákladov na stravovanie je 50,- Eur, na energie 80,- Eur, nemá žiadne vyživované deti. Príjem žalovaného zo žiadosti nevyplýva.

20. Následne žalobca listom zo dňa 12.10.2020 (č.l. 58) vyhovel žiadosti žalovaného o odklad splátok a určil, že splátka, ktorá bola splatná dňa 25.9.2020 sa stala splatnou až 25.6.2021, pričom povolil odklad

splátok do splátky splatnej 25.5.2021. Listom zo dňa 31.5.2021 žalobca oznámil žalovanému výšku mesačnej splátky, a to v sume 87,77 Eur splatnej k 25.dňu v mesiaci (č.l. 60)

21. Listom zo dňa 24.11.2023 žalobca upozornil žalovaného na to, že výška omeškaných splátok je 95,63 Eur a vyzval ho na úhradu sumy 110,63 Eur do 19.12.2023 (č.l. 59). Zásielku žalovaný neprevzal v odbernej lehote (č.l. 61).

22. Následne listom zo dňa 2.4.2024 (č.l. 63) žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňom 2.4.2024 a vyzval žalovaného na úhradu sumy 3010,04 Eur do 24.4.2024.

23. Súd uvedenú zmluvu posúdil v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 až 54 OZ) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako dlžník bol v postavení spotrebiteľa. Súd považoval medzi stranami za nesporné tvrdenie žalobcu, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca pri predčasnom zosplatnení úveru nedodrжал zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru. Je nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pre tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. Právny predchodca žalobcu výzvou označenou 24.11.2023 oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok úveru v sume 110,63 Eur, pričom uvedené rozčlenil na istinu 63,22 Eur, zmluvný úrok 17,096 Eur, úrok z omeškania 0,32 Eur a zmluvnú pokutu v sume 30,- Eur. Zároveň ho vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu pred dátumom splatnosti. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 OZ. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Ani prípadná výzva súdu na doplnenie skutkových tvrdení žalobcu, by tento nedostatok nezhojila.

24. Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejmé splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Taký právny úkon,

ktorým obchodná spoločnosť Prima banka, a.s. zosplatnila celý úver (teda predčasné zosplatnenie), z ktorého nebolo ani s prihliadnutím na ostatné žalobcom produkované listiny zrejme, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úveru zosplatnený, súd potom posúdil ako neurčitý právny úkon a s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť aj neplatný právny úkon. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Navyše, ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa neuvádza, pre ktorú nesplnenú splátku veriteľ žiada o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktovej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 7CoCsp/1/2022). Totožný právny názor zaujal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29.6.2023, keď uviedol: „V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejme, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní 9 predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ.“ Žalovaný tak ani nemal možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemala vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Banka využila možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktoré však súd posúdil ako neplatné pre nedodržanie zákonom stanovených podmienok.

25. Súd v tomto smere poukazuje na právny názor NS SR vyjadrený v uznesení zo dňa 15.2.2025 sp.zn. 6Cdo/152/2022, v ktorom v odseku 12. odôvodnenia uviedol: „Vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zosplatňovania úveru je, či žiadosť o jednorazové splatenie a/alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

26. Pre platné postúpenie pohľadávky je potrebné, aby došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, prípadne, aby postupovaná pohľadávka bola splatná. V pojednávanej veci súd konštatuje, že mimoriadne zosplatnenie úveru nie je platné, a tak žalobný nárok odvodený od zosplatnenia pohľadávky zo zmluvy o úvere, nie je dôvodný. S ohľadom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

27. Na účely prejednávanej veci je rozhodujúce, že žalobca si v konaní uplatňuje nároky titulom zosplatnenej pohľadávky, pričom súd uvádza, že pohľadávka žalobcu voči žalovanej nebola zosplatnená platne. Nakoľko si žalobca v konaní uplatnil nárok z titulu (neplatne) zosplatnenej pohľadávky, súd ho v celom rozsahu zamietol. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že v spotrebiteľských sporoch v zmysle § 294 CSP nie je prípustná zmena žaloby, a tak žalobca ani nemohol dodatočne zmeniť svoje skutkové tvrdenie k nárokom uplatneným v žalobe. V tomto smere súd poukazuje na totožný právny záver vyjadrený v rozsudku Krajského súdu Žilina sp.zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.3.2022, v ktorom odvolací súd konštatoval: „Ak okresný súd napriek vymedzeniu žalovaného nároku výlučne práve iba na základe predmetného zosplatnenia (ku ktorému ale podľa samotného okresného súdu platne nedošlo) mienil posudzovať vecnú dôvodnosť uplatňovaného peňažného plnenia, osobitne vo vzťahu k úroku z omeškania pri jednotlivých splátkach, minimálne bolo namieste, aby vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadne splátok úveru a súvisiaceho úroku z omeškania. Vlastné úvahy/výpočty okresného súdu išli nad rámec kontradiktórneho charakteru sporového súdneho konania, kde bremeno tvrdení zaťažuje strany sporu (prioritne žalobcu) a nemôže byť nahrádzané aktivitou/iniciatívou súdu. Otázkou dopadov eventuálnej zmeny rozhodných skutkových okolností - § 140 ods. 2, v limitoch § 294 CSP - sa odvolací súd v rozoberaných súvislostiach bližšie nezaobrá.“ Na základe uvedeného je zrejmé, že ani prípadná výzva okresného súdu na doplnenie skutkových tvrdení by nemala za následok možnosť uplatnenia nového, resp. iného právneho nároku žalobcu na inom skutkovom základe, a tak súd má za to, že je hospodárne bez ďalšieho žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

28. Nad rámec vyššie uvedeného, súd poukazuje na skutočnosť, že fakt, že žalovaný bol v konaní procesne nečinný a tvrdenia žalobcu nepoprel, bez ďalšieho nezakladajú ich nespornosť. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, v zmysle ktorého platí: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená).“ Podľa názoru súdu prvej inštancie je povinnosťou žalobcu preukázať základné hmotnoprávne podmienky týkajúce sa preukázania jeho vecnej legitímácie v spore. Skutočnosť, že sa žalobca a jeho právny zástupca nedostavili na pojednávanie a svoju neúčast' ospravedlnili, nemôže mať za následok odročenie pojednávania za účelom oboznámenia s predbežným právnym posúdením súdu. Je iba na vôli strany, či sa pojednávania zúčastní. V prípade dobrovoľnej neúčasti na pojednávaní však musí znášať následky svojej neprítomnosti aj v tom, že nie je oboznámená s predbežným právnym posúdením súdu. Táto povinnosť súdu v zmysle § 181 ods. 2 CSP nie je povinnosťou vyjadriť svoj názor písomne a nahrádzať tak jednu zo základných zásad civilného sporového konania, t.j. zásadu ústnosti. Súd má preto za to, že ani neúčast' žalobcu a jeho zástupcu netvorí prekážku rozhodnutia vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko súd žalobu zamietol, úspešnou stranou sporu je žalovaný, ktorý náhradu trov konania nežiadal a preukázateľne mu žiadne trovy z dôvodu jej pasivity v konaní nevznikli. S ohľadom na uvedené súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

46Csp/69/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.